

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATAREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Măcăineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: suport@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 460
din data de 21.12.2010**

Dosar nr.: 118/2010

Petiția nr.: 2565 din data de 02.04.2010

Petent: Ș I

Reclamat: G D

Obiect: Comportament discriminatoriu față de petent datorită apartenenței etnice.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

I.1.1. Ș I ,

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2.1. G D

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Prin petiția înregistrată cu nr. 2565 din data de 02.04.2010, petentul susține că vecinul său a făcut abuz de funcția deținută și a intervenit la Instituțiile Administrației Publice Locale pentru a-i sista furnizarea apei, gazelor și a curentului electric doar pentru faptul că petentul este de etnie romă.

III. Procedura de citare

3.1. În temeiul art. 20, alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

3.2. Prin adresa cu nr. 5479 din data de 08.07.2010 a fost citat petentul. Prin adresa nr. 5480 din data de 08.07.2010 a fost citat reclamatul. Părțile au fost citate pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 05.08.2010.

3.3. Prin citații, Consiliul a solicitat părților să își prezinte punctul de vedere precum și orice mijloace de probe referitor la obiectul petiției, respectiv al

susținerilor. În baza art. 20 alin 5 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată, Colegiul Director al CNCD a dispus investigații la fața locului.

IV. Susținerile părților

4.1. Petentul susține că domnul D. G , locatar în același imobil în care locuiește a determinat cu intenție reprezentanții S.C. Congaz S.A să debrânșeze imobilul de la instalația de alimentare cu gaz, apă și curent electric afectându-i dreptul de acces la serviciile destinate folosinței publice.

4.2. Petentul a declarat reprezentanților CNCD că reclamatul a adresat atât petentului cât și membrilor familiei acestuia, expresii jignitoare și discriminatorii de genul "țigani împruțiți" și chiar a apelat la privarea de apă potabilă pentru a-l evacua din apartamentul pe care-l ocupa la parterul imobilului.

4.3. Petentul explică debutul situației conflictuale, astfel: scandalul a apărut în anul 2009 când a decis să se mute în apartamentul său din B-dul. Ferdinand nr. 51B, parter (care până la acel moment fusese închiriat). La momentul ocupării imobilului petentul beneficia de toate utilitățile necesare unui trai decent, dar la scurt timp a fost debrânșat de la toate utilitățile întrucât chiriașul său a subînchiriat la rândul său apartamentul către o societate comercială, societate care nu și-a achitat obligațiile de plată a utilităților (apă, curent). În legătură cu plata datoriilor, petentul susține că a dorit să plătească sumele restante dar nu a avut posibilitatea de a face acest lucru în data de 18.01.2009 când l-a somat reclamatul. De asemenea, i-a dat asigurări reclamatului că va putea plăti sumele restante în data de 23.01.2009, dar acesta a refuzat. Urmare a acestui fapt, în data de 19.01.2009, reclamatul a intrat la subsolul imobilului și a oprit alimentarea cu apă a apartamentului petentului.

4.4. Având în vedere această situație, petentul a declarat echipei de investigații că a depus la S.C.RAJA S.A. o solicitare de branșare separată la rețeaua de apă potabilă a municipiului. S.C. RAJA S.A., i-a acordat aviz favorabil astfel încât petentul a început lucrările pentru branșarea separată. Însă, reclamatul s-a opus acestor lucrări și, după cum susține petentul, s-a folosit de calitatea sa de profesor universitar pentru a întrerupe cu orice preț aceste lucrări. Petentul consideră că, urmare a intervențiilor reclamatului, S.C. RAJA S.A. i-a retras avizul favorabil acordat pentru branșarea separată la rețeaua de apă potabilă a municipiului Constanța.

4.5. Petentul a încheiat un contract de împrumut în formă autentică cu numitul A I de la care a luat o sumă de bani, dar pe care nu a reușit să o plătească în termenul stabilit. Astfel, numitul A I a obținut o ordonanță de adjudecare asupra apartamentului situat la parterul imobilului din b-dul Ferdinand nr. 51B și a apelat la un executor judecătoresc pentru a-l evacua pe petent din imobil. Dar, așa cum susține petentul, ulterior această ordonanță de adjudecare

a fost anulată printr-o hotărâre judecătorească. Petentul a mai întocmit și alte solicitări către S.C. RAJA S.A. în vederea branșării separate la rețeaua de apă potabilă a municipiului, dar S.C. RAJA S.A. i-a refuzat solicitările pe motivul că altă persoană a făcut dovada că este proprietar al apartamentului situat la parterul imobilului.

4.6. Echipa de investigații s-a deplasat la sediul Poliției Municipiului Constanța pentru a verifica plângerile depuse de către petent împotriva reclamatului și de asemenea, de a verifica plângerile depuse de reclamat împotriva petentului.

4.7. Echipa de investigații a purtat discuții cu domnul agent D R , care a instrumentat câteva din plângerile depuse atât de către petent cât și de reclamat. Acesta a declarat echipei de investigații faptul că situația conflictuală dintre cei doi a apărut în momentul în care petentul a dorit să modifice numele din contractul de apă și să treacă contractul de pe numele chiriașului pe numele său. Însă a intervenit o problemă și anume că existau restanțe la plata facturilor de apă, restanțe pe care chiriașul nu a dorit să le plătească. Cu atât mai puțin a dorit petentul să le plătească. Evident, condiția esențială pentru a putea opera modificarea de nume în contractul de furnizare a apei curente era să fie achitate toate datoriile, fapt neacceptat de către petent care a declarat că nu are bani să plătească restanțele.

4.8. În data de 24.06.2010 echipa de investigație a revenit la sediul Poliției Municipiului Constanța, unde a stat de vorbă cu domnul comisar B D – adjunctul șefului Poliției Constanța, domnul B D s-a oferit să prezinte echipei de investigații varianta neoficială a acestei situații conflictuale, după cum urmează: inițial imobilul din b-dul Ferdinand nr. 51B a fost în proprietatea unei singure persoane; apoi imobilul a intrat în proprietatea statului; reclamatul a fost inițial chiriaș în acest imobil, cumpărând apoi apartamentul situat la etajul 1 al imobilului; imediat după ce a devenit proprietar pe etajul 1 al imobilului, reclamatul, fiind singurul proprietar în respectivul imobil, a încheiat contract în numele său cu S.C. RAJA S.A. având în vedere faptul că imobilul a fost construit pentru un singur proprietar, existând un singur apometru situat la poarta imobilului și un singur contor de gaze; ulterior, petentul a devenit proprietar asupra apartamentului situat la parterul imobilului; reclamatul a mutat apoi apometrul de apă de la poarta imobilului în subsolul propriu, interzicându-i accesul petentului. Astfel, situația conflictuală dintre cei doi a apărut în momentul în care reclamatul i-a tăiat petentului țeava de alimentare cu apă curentă, profitând de faptul că, contractul de furnizare a apei curente este întocmit pe numele său. Drept răzbunare, petentul a început să perturbe liniștea publică și pe a vecinului, organizând petreceri tipic române. Urmare a acestor fapte, reclamatul a început să facă sesizări la Poliție.

4.9. Reclamatul susține că debranșarea de la consumul de gaze naturale și apă potabilă a făcut obiectul dosarului penal nr. 1490/P/2009 la Parchetul de pe lângă Judecătoria Constanța, unde a fost cercetat pentru infracțiunea de participare improprie la săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu contra intereselor persoanelor. Prin rezoluția din 28.09.2009 dată în dosarul nr. 1490/P/2009, s-a dispus neînceperea urmăririi penale.

4.9. În luna iulie petentul a amenajat pe cheltuiala proprie branșament separat pentru alimentarea cu apă.

4.10. În ceea ce privește întreruperea energiei electrice, susține că nu are nicio implicare directă sau indirectă în stoparea furnizării acestei utilități. Renel Constanța a sigilat în două rânduri, în prima parte a anului 2010, contorul electric, dar au fost rupte sigiliile, pentru ca la sfârșitul lunii iunie 2010 să ridice contorul și să oprească definitiv consumul de energie electrică pentru neplată. Contractul de furnizare energie electrică s-a încheiat cu numitul Anti Ionel, care a adjudecat spațiile de la parterul imobilului în care a pătruns abuziv membrii familiei petentului.

4.11. Reclamatul consideră că nu a comis nicio faptă de discriminare față de petent, fapte care de altfel, au fost instrumentate și de organele de cercetare penală.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1 În fapt, prin petiția înregistrată cu nr. 2565 din data de 02.04.2010, petentul susține că vecinul său fiind un om influent face abuz de funcția deținută și a intervenit la Instituțiile Administrației Publice Locale pentru a-i opri furnizarea apei, gazelor și a curentului doar pentru faptul că petentul este de etnie romă.

5.2.1 În drept, analizând faptele reținute în acest caz, Colegiul Director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă” (vezi CEDH, 18 februarie 1991, *Fredin c/Suede*, parag.60, 23 iunie 1993, *Hoffman c/Autriche*, parag.31, 28 septembrie 1995, *Spadea et Scalabrino c/Italia*, 22 octombrie 1996 *Stubbings et autres c/Royaume-Uni*, parag.75)

5.2.2 În același sens, Curtea europeană de justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, *principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit, dar și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv*. (vezi *Sermide SpA V. Cassa Conguaglio Zuccherro and others*, cauza 106/83, 1984 ECR 4209, para 28; *Koinopraxia*

Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionto Syn PE (KYDEP) v. Council Of the European Union and Commission of the European Communities)

5.2.3 De asemenea, Colegiul Director reține deciziile Curții Constituționale prin care s-a statuat că *principiul egalității nu se opune ca o lege să stabilească reguli diferite în raport cu persoane care se fală în situații diferite*. (Decizia nr. 256 din 17 iunie 1997, Decizia nr. 154/2001, M.O. nr 387/2001, CDH 2001, p. 914 – 915). De asemenea, atât în doctrina, cât și în jurisprudența constituțională s-a statuat în mod constant că principiul egalității în fața legii nu înseamnă uniformitate, ci presupune instituirea unui tratament egal în situații care nu sunt diferite. De aceea, nu sunt excluse, ci, dimpotrivă sunt admise soluții legislative diferite pentru situații diferite. Curtea Constituțională a reținut că instituirea unor reglementări juridicediferențiate în privința drepturilor și obligațiilor unor categorii de cetățeni care se fală în situații diferite nu este contrară art. 16 alin. 1 din Constituție.(Decizia nr. 294/2001, M.O. nr. 21/2002).

5.2.4 Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000R cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale art. 2 din O.G. 137/2000R. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 *deosebirea, excluderea, restricția sau preferința* trebuie să aibă la bază unul dintre *criteriile* prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne gasi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

5.2.5 Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate. (22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

5.2.6 Coroborând aceste aspecte cu faptele care fac obiectul petiției și definiția discriminării astfel cum este prevăzută în art.2 alin.1 din O.G. nr.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, în cauză nu se poate reține întrunirea cumulativă a elementelor privind un tratament de deosebire (restricție, excludere, deosebire, preferință) între persoane care se află în situații comparabile și care sunt tratate în mod diferit și care are ca scop sau ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

5.2.7 Aşa cum reiese din motivația invocată mai deverme, pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare, trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost aplicat diferit datorită unui criteriu. Pornind de la premisa că, în speță, alegația tratamentului diferențiat se află în legătura cu apartenența etnică a petentului, Colegiul trebuie să analizeze din mijloacele de probă și înscrisurile aflate la dosar, în ce măsură se poate reține un raport de cauzalitate între faptele imputate (sistarea furnizării apei potabile, energiei electrice pentru neplată) și criteriul invocat (apartenența etnică)

5.2.8 Or, în raport de susținerile părților și înscrisurile depuse la dosar de către părți, Colegiul Director este de opinie că, în prezenta speță, nu pot fi reținute mijloace probatorii de natură a reține prezumția săvârșirii unei discriminări împotriva petentului, pe considerentul apartenenței etniei rome. O atare prezumție ar trebui să permită cel puțin a se presupune existența unei legături de cauzalitate între criteriul invocat (etnia romă) și tratamentul diferit imputat în cauză (sistarea apei potabile și a energiei electrice pentru neplata facturilor).

5.2.9 Colegiul director reține că în lumina art. 20 alin. 6 din același act normativ, în materia discriminării sarcina probei este împărțită în sensul că petentului îi revine sarcina să dovedească existența unor fapte care permit a se presupune existența unei discriminări.

5.2.10 Trebuie subliniat faptul că în sarcina petentului cade obligația de a proba săvârșirea unor fapte de discriminare, fapte probate la nivel de certitudine.

5.2.11 Față de aceste considerente, Colegiul director reține având în vedere susținerile părților și înscrisurile depuse la dosar, că nu există o dovadă a săvârșirii unor fapte care pot fi considerate la prima vedere fapte de discriminare așa cum prevede art. 2 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. În privința faptelor sesizate nu se pot reține mijloace de probă care să determine incidența art.2 din Ordonanța de Guvern nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată;

2. Clasarea dosarului;

3. O copie a hotărârii se va transmite părților

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

HALLER ISTVAN – Membru

NIȚĂ DRAGOȘ TIBERIU – Membru

POP IOANA LIANA – Membru

VASILE ALEXANDRU VASILE – Membru

Redactat D.N.T., Tehnorred. V.F.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

